

**Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro
singulis Anni diebus**

Complectens Julium, Augustum, Septembrem

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 23. De ratione morbos sapienter preferendi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60520](#)

ratur , aliud præter beneficia rependit ; Augustus
nec persecutionibus , quæ in eum suscitan-
tur , reponit aliud , quæ patientiam , &
silentium . Vide , quo usque se extendat
mansuetudo Christiana . Ah ! quæ lon-
gè ab ea abes ; & quantum abes à Christo ,
qui tam præstantia hujus virtutis docu-
menta , & tam luculenta exempla de-
dit .

*Examina te , ut videas , an hasce de Chri-
stiana mansuetudine regulas observes ; & eru-
besce , quod tantopere ab illa sis remotus . Statue
proin serio eidem obtinendæ studere .*

Meliùs est humiliari cum mitibus , quæ dividere spolia cum superbis . Prov . 16. 19.

Mansuetudine Rex noster vicit diabo-
lum . Sæviebat ille , iste sustinebat . Vi-
ctus est , qui sæviebat , vicit , qui sufferebat .
Aug. in Psal.

D I E S XXIII.

De Ratione Morbos Sapien- ter preferendi.

I.

Diversi respectus , quibus considerare morbos possumus , diversas nobis animi affectiones ostendunt , quibus eos ex-

M 3

ci-

Augustus.

cipere, fructumque ex eis capere debemus. Primò considerare morbos possimus, ut effectum peccati originarij, & infelicitatis illius, qua filij Adami nati fuimus, infelices delicti ab ipso admissi, & pænarum eidem debitaram hæredes. Dum hoc consideramus, submittere nos oportet sententiæ, quam Justitia divina in posteritatem Adæ pronuntiavit, quæque nunc in nobis executioni datur; adorare oportet ejus dispositiones tam severas; sed quæ, licet penitus incomprehensæ videantur, efficiunt tamen, ut comprehendamus, quid sit Deus, quid sit peccatum; cum Deus non solum infinitè justus, sed & infinitè misericors tam horrendè puniat peccatum, rem, ut videtur, tam modicam; cuius effectus tamen adeò terribiles sunt: peccato enim scribi debet diluvium omnium malorum, quod à sex annorum millibus, & amplius totum Vniversum inundavit. Non amplius hic invenitur Noë aliquis, qui exire se ex hoc diluvio possit; non amplius Arca, per quam servare nos possimus; necessarium est, ut omnes homines ejusdem fiant participes; & tu eo exemptum te velles?

II. Secundò morbos considerare potes velut pænas, quas Justitia divina à te reponit.

poscit ob propria tua peccata, tam gravia, *Augustus.*
 tamque numerosa. Et tunc debes eos
 primò à Deo acceptare in spiritu pœnitentia, & cum Jobo dicere: *Peccavi Domine,*
& cùm pænâ dignus sim, quantumcunque *Iob. 33.*
gravia sint mala, quibus me affligis, ini-
quitatibus tamen meis minora sunt. 2. Be-
 nedicere misericordem Dei severitatem, qui,
 cùm videat, necessitatem tibi incum-
 bere pœnitentiæ agendæ, & tamen ani-
 mum id præstandi tibi deesse, eam agendi
 tibi medium suggerit. 3. Amare, & be-
 nedicere bonitatem, & indulgentiam Do-
 mini, volentis, licet hic morbus volun-
 tarius tibi non sit, nec eo te eximere possis,
 volentis, inquam, ut is tibi aliquo modo
 voluntarius evadat, & capax non tantum
 pro peccatis tuis satifaciendi, sed & felici-
 tatem æternam tibi promerendi; si tamen
 eundem cum integro consensu voluntatis
 tuæ cum divina acceptes, & cum patientia
 toleres. Denique unire calamitates tuas
 debes cum ærumnis Christi; licet enim
 tuæ valdè imperfectæ sint; ærumnis ta-
 men Christi unitæ, quanti pretij non sunt?

III. Tertiò considerare morbos potes, ut effectum minus ordinatæ vivendi ratio-
 nis, uti revera ejusdem effectus sunt in ijs,
 qui per suam intemperantiam, libidines,

im-

Augustus

immoderatas animi remissiones, labore
nimios, ad quos ambitio ipsos impellit, &
alias inordinationes molestos sibi mor-
bos accersunt. Si & tibi aliquid horum
contingat; (&, quām pauci inveniuntur,
qui penitus immunes sint?) necessarium
est, primò agnoscere, & adorare manum
Dei te percutientis, & jure te valetudine
tua privantis, qua tam male abusus es;
Similque fateri, ut S. Gregorius ait, sa-
tiūs esse sentire ardores febris, quām con-
cupiscentiæ igne flagrare. 2. patienter
ferre mala, queis corpus tuum affligitur, ut
id, quod tanto tempore fuit materia, & in-
strumentum peccatorum tuorum, materia,
& instrumentum evadat poenitentiæ tua.
3. lætari, quod regnum peccati in te de-
struatur, ut Apostolus loquitur, & morbus
tibi non sine insigni tua felicitate faculta-
tem adimat Deum porrò offendendi. De-
nique gratias age Deo pro gratia tibi præ-
stata, dum medium tibi suppeditat, expian-
di per dolores, quos sentis, voluptates vi-
tiosas, quibus hactenus te addixisti. Ma-
la, quæ tibi acerbiora accidunt, hunc in
modum considerata, cum hisce animi af-
fectionibus acceptata, an non cessant esse
mala?

Eru-

Erubescere, quod hactenus tam male usus fueris Augustus, morbis, dum eos non excepisti hoc modo consideratos: & statue deinceps melius ex illis proficere.

Nec in infirmitate sua quaesivit Dominum, sed magis in medicorum arte consilus est. 2. Paral. c. 16. 12.

Qui ex carnis blandimento peccavimus, ex carnis afflictione purgemur. Greg.

DIES XXIV.

De Mediis acquirendi, vel conservandi pacem animæ.

I.

Nemo non vera pace gaudere cupit; sed pauci viam ingrediuntur, quæ ad illam dicit: Primum, tutissimumque pacem obtinendi medium est, de nulla re solicitum esse, quam ut Deo placeamus. Si creaturis placere volo, non semper eis placebo; & ut ipsis displiceam, aliquoties satis est, nimium illis placere velle. Et hoc est, quod pacem meam turbat. Si quibusdam placerem, non placerem alijs; si placerem ipsis hodie, certum mihi non est, fore, ut etiam cras eis placeam. Homo adeò in-

con-

